

— «Πῶς στέκεις, κόρη μου γλυκειά, τῆς λέγει, μοναχὴ σου ;
 » πού εἶν' ἡ ἀδελφοῦλαίς σου ; πού εἶν' οἱ ἀδελφοί σου ; »
 — « Δὲν εἶσαι σὺ ἡ μάνα μου, τῆς εἶπε πικραμμένα
 » εἶχα μανοῦλα γελαστὴ καὶ ὠραία σὰν κ' ἔμένα,
 » μὲ μάγουλα τριαντάφυλλα καὶ ὄψι χιονισμένη
 » σὺ ἔχεις πρόσωπο νεκροῦ, καὶ μοιάζεις πεθαμένη. »
 — « Πῶς θέλεις νῆμαι ὄμορφη καὶ γελαστὴ, μικρὴ μου,
 » ὅπου ὁ Χάρος κείτεται μ' ἐρόνητα μαζὶ μου ;
 » Πῶς νῆχω μῆλο μάγουλο καὶ ὄψι χιονισμένη,
 » πού μὲ σκεπάζει φέρετρο καὶ τάφος μὲ χλωμαίνει ; »

Ε'

Μπαίνει στὸ δῶμα τῶν παιδιῶν τὰ βράζει τὰ καυμένα
 ἀπάνω εἰς τὰ ἄχαρα μὲ μάτια δακρυσμένα.
 Τὸ ξεσχισμένο φόρεμα τοῦ πρώτου διορθώνει,
 κτενίζ' ἐβδὺς τὸ δεῦτερο, τὸ τρίτ' ἀνασηκώνει,
 χαϊδεῖ τὰ μικρότερα, καὶ τὸ μωρὸ τῆς πιάνει,
 στὰ γόνατά της τὸ ἔβαλε ὡσάν νὰ τὸ βυζάνη . . .
 καὶ εἰς τὴν μεγάλητέραν γυρνώντας θυγατέρα,
 τῆς λέγει: — « Πῆς τοῦ Κωνσταντῆ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ πέρα. »

ΣΤ'

Φθάνει ἐκεῖνος, κ' ἡ νεκρὴ τοῦ λέγει θυμωμένα
 — « Σοῦ ἄφησα γιὰ τὰ παιδιά ψωμί, καὶ πεινασμένα
 » τὰ βρῖσκω ἄσπρα σ' ἄφησα χιονάτα μαξιλάρια,
 » καὶ τὰ παιδιά μου κείτονται ἐπάνω στὰ χορτάρια
 » τόσα κερά παραίτητα γιὰ νῆχουν φῶς τὸ βράδυ,
 » καὶ τρομασμένα κείτονται στὸ ἄγριο σκοτάδι.
 » Ἔχε τὸ νοῦ σου Κωνσταντῆ ! . . . » Καὶ τῆς νεκρῆς τὸ μάτι
 φωσφόρησε στὰ σκοτεινὰ καὶ στάθηκε κομμάτι . . .
 Ἐκεῖ τὸρνήθι ἄρχισε στὰ σκοτεινὰ νὰ κρᾶζει,
 καὶ ὄρθρουν πᾶς τῆ νεκρὴ ἀπὸ μακρὰ φωνάζει.
 Τῆκουσε καὶ ἀνατρίχιασε, ἐστράφηκε, ἐστάθη,
 τὰ ὄρρανά της κύτταξε, ἐστῆναξε, κ' ἐχάθη.

Ζ'

Καὶ ἀπὸ τότε ὁ Κωνσταντῆς καὶ ἡ μητροῦν ἐκείνη,
 ἐδείχτανε στὰ ἔρημα παιδάκια κλωσύνη
 καὶ ὅταν ἀκούγαν τὰ σκυλιὰ νὰ κλαῖνε μέσ' ἔς τὸ δρόμο,
 σηκώνουνταν μὲ τρόμο,
 καὶ ἄσπρο ψωμί στὰ ὄρρανά ἔδιδαν φοβισμένοι,
 γιὰτὶ ἔτρεμαν μὴ φανῆ καὶ πάλ' ἡ πεθαμένη.¹

ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ δυνηρία ὁδοιπορεῖ βραδέως καὶ διὰ
 τοῦτο ἡ πτωχεῖα τὴν καταρθάνει ἐντὸς μικροῦ
 διαστήματος. (Hunter.)

* * * Ἀπέθιζε τὸ σῶμά σου ἀπὸ πάσης πλα-
 στῆς καὶ περιττῆς ἀνάγκης καὶ φιλοτιμοῦ ἐπὶ
 τῆ ἀπλότητι τοῦ βίου σου καὶ ἐπὶ τῷ εὐαριθμῷ
 τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν σου. Ἀπέχων πά-
 σης τρυφηλότητος, φιλῶν δὲ τὰ αὐστηρὰ ἤθη,
 καὶ ἐπομένως ἀνεξάρτητος καὶ βωμαλέος δια-
 μένων, διασώξεις μετὰ τῆς υγιείας τοῦ σώματος
 ψυχὴν ἐλευθερὰν καὶ κρατεράν, ἱκανὴν πρὸς
 πᾶν μέγα καὶ γενναῖον ἔργον. (Zschokke.)

* * * Ἐνίοτε μικρὸν συμφέρον ἀνατρέπει τὰς
 μεγαλητέρας ἀρχάς· ὁμοιάζει τὸν λίθον δι' οὗ
 κατέβηκεν ὁ Δαυὶδ τὸν Γολιάθ. (Petit-Senn.)

* * * Ἐρώτησον τοὺς διασημοτέρους ἄνδρας,
 καὶ θὰ σοὶ εἴπωσιν ὅτι ἡ ΦΗΜΗ δὲν εἶνε ἡ
 εὐτυχία.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Παραγγέλματα πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἀπὸ τῆς μινός
 αἱμορραγίας.

ά. Ἐγειρε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἄνω, καὶ
 οὐδέποτε πρὸς τὰ κάτω, διότι τοιοῦτοτρόπως
 αὐξάνεται ἡ συμφόρησις πρὸς τὰ ἀγγεῖα τῆς
 κεφαλῆς καὶ τῆς μινός.

β'. Ἀπόφευγε ὅσον δύνασαι τὸν θῆλα, ἢ τὸν
 πταρσμόν καὶ πᾶσαν βιαίαν τοῦ σώματος κί-
 νησιν.

γ'. Ῥόφα διὰ τῶν μυκτῆρων ὕδωρ ψυχρὸν,
 εἰς τὸ ὅποιον ῥίπτε καὶ ὀλίγον ὄξος.

δ'. Ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τῶν κροτάφων
 καὶ τοῦ αὐχένος ὠφελοῦσι ψυχρὰ ἐπιβρέγματα.

ε'. Τεμάχιόν τι λινοῦ πανίου ἐμβάπτεται εἰς
 ὄξος καὶ εἰσάγεται θαθέως εἰς τὸν αἱμορραγοῦν-
 τα μυκτῆρα.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Λύχνοι τοῦ ἐλαίου.

Ἐὰν οἱ λύχνοι τοῦ ἐλαίου καπνίζουν, βρέξε
 καλῶς τὰς θρυαλλίδας (φτίλια) εἰς δυνατὸν ὄξος,
 καὶ ἄφες νὰ ξηρανθοῦν καλῶς πρὶν μεταχειρι-
 σθῆς αὐτάς. Χάρις εἰς τὴν ἀπλὴν ταύτην προ-
 πικρασκευὴν, οἱ λύχνοι θὰ καίωσι πάντοτε μετὰ
 καθαροῦ καὶ λαμπροῦ φωτός.

ΖΩΑ ΑΒΛΑΒΗ

Αἰ σαῦραι.

Αἰ σαῦραι (κοινῶς γουστερίτσαι) τῶν μερῶν
 μας εἶνε οὐ μόνον ἀβλαβεῖς εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
 ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμοι μάλιστα, διότι καταστρέ-
 φουσι πλῆθος ἐντόμων, ὡς καὶ τοὺς σκώληκας
 αὐτῶν, χωρὶς νὰ βλάπτωσι κατ' οὐδένα τρόπον
 τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν καὶ κήπων. Εἶνε λοιπὸν
 παράλογος ἡ γενικὴ αὐτῶν καταδίωξις, ἔπρεπε
 δὲ ἀπ' ἐναντίας νὰ ἦνε παντοῦ σεβασταί. Αἰ
 σαῦραι δαγκάνουσι ὅταν ζητήσῃ τις νὰ τὰς συλ-
 λάβῃ, καὶ ἐνίοτε πολὺ δυνατὰ, ἀλλὰ τὸ δῆγμα
 τῶν δὲν εἶνε δηλητηριῶδες.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Μέσον πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς βαρείας ὀσμῆς
 νεωστὶ χρωματισθέντος δωματίου.

Ἴν' ἀπαλλαγῆς τῆς βαρείας ὀσμῆς νεωστὶ χρω-
 ματισθέντος δωματίου, θές εἰς τὸ μέσον ἀγγεῖον
 πλήρες πετυρακτωμένων ἀνθράκων, καὶ ῥίψε ἐπ' αὐ-
 τῶν ὀλίγας ἀρκενθίδας (κεδροκούκκουτσα), κλείων
 ἐνταυτῷ τὰς θύρας, τὰ παράθυρα καὶ τὴν καπνο-
 δόχην. Μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρῶν ἡ ὀσμὴ πρῆλ-
 θεν ἐντελῶς, καὶ δύνασαι ν' ἀνοίξῃς τὸ δωμάτιον.
 Ὁ καπνὸς τῶν ἀρκενθίδων ἔχει ὡσαύτως τὸ
 πλεονέκτημα, ὅτι οὐδόλως βλάπτει τὰ ἐν τῷ
 δωματίῳ ἐπιπλα.